

Sygn. akt I CSK 675/13

## POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa "R. [...] Spółka z o.o." Spółki komandytowej  
z siedzibą w W.

przeciwko Agencji Nieruchomości Rolnych w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 lipca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 5 lipca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania  
i zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3600 (trzy  
tysiące sześćset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Powód – R. [...] spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. po wykorzystaniu drogi odwoławczej przed Samorządowym Kolegium Odwoławczym w W. wniosła sprzeciw od orzeczenia tego Kolegium z dnia 18 maja 2006 r. Sprzeciw skierowała bezpośrednio do sądu powszechnego, który przekazał go do Kolegium, jednak już po upływie terminu przewidzianego w art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn. Dz.U. z 2014 r., poz. 518). Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 28 listopada 2012 r. oddalił powództwo, a Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 6 lipca 2013 r. oddalił apelację powoda od tego orzeczenia. Sądy obydwu instancji przyjęły, że powód wniósł odwołanie po upływie materialnoprawnego terminu z art. 80 ust. 1 u.g.n., a ponadto jego zastrzeżenia do przeprowadzonego przez pozwaną Agencję Nieruchomości Rolnych w W. postępowania aktualizującego opłatę za użytkowanie wieczyste nieruchomości nie były uzasadnione merytorycznie.

Powód wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego, który zaskarżył w całości, zarzucając naruszenie prawa materialnego - art. 80 ust. 1 i art. 80 ust. 2 w zw. z art. 78 ust. 2 oraz art. 79 ust. 7 u.g.n.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398<sup>9</sup> k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie ujawniły się przewidziane w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności przemawiające za przyjęciem skargi do rozpoznania.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący uzasadnił wystąpieniem w sprawie przesłanki z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 2 k.p.c., to znaczy potrzebą dokonania wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów. Jego zdaniem występuje potrzeba wykładni art. 80 ust. 1 oraz art. 80 ust 2 u.g.n. w zw. z art. 78 ust. 2 oraz art. 79 ust. 7 u.g.n. poprzez określenie trybu wnoszenia sprzeciwu od orzeczenia samorządowego kolegium odwoławczego i skutków prawnych wniesienia tego sprzeciwu do organu uprawnionego do rozpoznania sprawy po złożeniu sprzeciwu.

Powołanie się na potrzebę dokonania wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo, iż budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżącego rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć (zob.: postanowienie SN z dnia 13 czerwca 2008 r., sygn. akt III CSK 104/08, nie publ.; postanowienie SN z dnia 28 marca 2007 r., sygn. akt II CSK 84/07, nie publ.; postanowienie SN z dnia 15 października 2002 r., sygn. akt II CZ 102/02, nie publ.; postanowienie SN z dnia 12 grudnia 2008 r., sygn. akt II PK 220/08, nie publ.; postanowienie SN z dnia 11 stycznia 2008 r., sygn. akt I UK 283/07, nie publ.). Skarżącego obciąża obowiązek przedstawienia odrębnej i pogłębionej argumentacji prawnej wskazującej na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, zawierającej szczegółowy opis tego, na czym polegają poważne wątpliwości interpretacyjne (por. postanowienie SN z dnia 8 lipca 2009 r., sygn. akt I CSK 111/09, nie publ.; postanowienie SN z dnia 12 grudnia 2008 r., sygn. akt II PK 220/08, nie publ.; postanowienie SN z dnia 31 stycznia 2008 r., sygn. akt II UK 246/07, nie publ.; postanowienie SN z dnia 13 grudnia 2007 r., sygn. akt I PK 233/07, OSNP 2009, nr 3 - 4, poz. 43; postanowienie SN z dnia 19 października 2006 r., sygn. akt IV CSK 246/06, nie publ.; postanowienie SN z dnia 30 maja 2005 r., I PK 23/05, nie publ.).

Wbrew stanowisku skarżącego wskazane przez niego przepisy nie budzą wątpliwości, jakie z nimi łączy. Charakter czynności, jaką stanowi wniesienie sprzeciwu został przeanalizowany w uzasadnieniu wyroku Trybunału

Konstytucyjnego z dnia 4 grudnia 2006 r. (P 35/05, OTK-A 2006/11/167) i uznany za czynność o podwójnym charakterze, procesowym i materialnoprawnym, nie mającą charakteru środka odwoławczego, lecz stanowiącą żądanie przekazania sprawy na drogę postępowania cywilnego. Taka konstrukcja sprzeciwu wyznacza jego adresata, którym jest organ dotychczas prowadzący sprawę, mający ją przekazać właściwemu sądowi. Nie zachodzą więc wątpliwości, których dopatruje się skarżący.

Okoliczności sprawy nie wskazują także na występowanie innych przesłanek przyjęcia skargi do rozpoznania.

Z przytoczonych względów należało odmówić jej przyjęcia do merytorycznego rozpatrzenia.

Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z treści art. 398<sup>21</sup> w zw. z art. 391 § 1, art. 98 § 1 i 3 i art. 99 k.p.c.